

وصیت نامه شهید علیرضا نادری

پروردگارا حکمت موهبت کن و مرا به نیکوکاران ملحق ساز. در آینده چنان کن که یاد مرا با راستی برند و پدرم را بیمارز. امیدوارم روزی که همه برانگیخته شدند روزی که مال و فرزند سودی نبخشند و تنها آن سود برد که با قلب سلیم به دیدار حق شتافت در آن روز مرا خوار مگردان.

بارالها سپاس می‌گویم که به من توانایی شناخت راهت را عطا بخشیدی. پروردگارا تو را شکر می‌گویم که مرا در روزگاری آفریدی که صحبت از اسلام بود و با شناخت بیشتر از اسلام راه خوب را از بد تشخیص دادم. حال چند کلامی را به عنوان وصیت ذکر می‌کنم.

ابتدا چند کلامی با امت حزب‌الله دارم، از شما امت حزب‌الله و خداجو و مومن تقاضا دارم همچنان اوامر رهبر را مطیع باشید و با عمل به سخنان گوهر بار ایشان مشقت محکمی بر دهان یاوه‌گویان بزنید و اجازه ندهید که با نقز دهنه‌ایشان قلب این امام عزیز را بیازارند و از شما امت خداجو می‌خواهم که با حضور همه‌جانبه خود در جبهه‌های نبرد و پیکار با خصم کار این مزدوران از خدا بی‌خبر خصوصاً آمریکا و نوکر حلقه به گوشش صدام کافر را یکسره کنیم انشاءالله.

چند کلامی با خانواده عزیزم صحبت دارم، مادر عزیزم درست است است که من برای شما فرزند خوبی نبودم و حال با گذشت یک سال و اندی از فوت پدر علاوه بر مسئولیت مادری مسئولیت پدری نیز بر دوش شما گذاشته شده است و ما نتوانستیم این بار مسئولیت شما را سبک کنیم ولی با این حال از شما عاجزانه می‌خواهم فرزند خود را حلال کنی. از عموی عزیزم که او نیز در این مدت جای محبت‌های پدر را بر ایمان پر کرده و می‌کند طلب حلالیت می‌کنم و از خواهران و برادرانم نیز طلب حلالیت می‌کنم امیدوارم که همه دوستان و آشنایان اینجانب را حلال کنید.